

“मीठे बच्चे- बाबाको साथमा तब जान सक्छौ, जब यस पुरानो दुनियाँसँग बेहदको वैराग्य हुन्छ ।”

प्रश्न:- भगवान् समर्थ हुँदा-हुँदै पनि उहाँले रचेको यज्ञमा किन विघ्न पर्छन् ?

उत्तर:- किनकि रावण भगवान् भन्दा पनि शक्तिशाली छ ! जब उसको राज्य छिनिन्छ, अवश्य उसले विघ्न पार्छ । शुरुदेखि लिएर ड्रामा अनुसार यस यज्ञमा विघ्न पर्दै आएका छन्, पर्नु नै छ । हामी पतित दुनियाँबाट पावन दुनियाँमा ट्रान्सफर भइरहेका छौं, त्यसैले पतित मनुष्यले अवश्य विघ्न पार्छन् ।

गीत:- ओ दूर के मुसाफिर...

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले गीतको लाइन सुन्यौ । जसरी वेद शास्त्र आदिले भक्ति मार्गको बाटो बताउँछन्, त्यसैगरी गीतहरूले पनि केही बाटो बताउँछन् । उनीहरूले त केही पनि बुझ्दैनन् । शास्त्रहरूको कथा आदि सुन्नु, त्यो त मानौं कनरस हो । अब बच्चाहरूले जान्दछन्- दूर देशको मुसाफिर कसलाई भनिन्छ ? आत्माले जान्दछ- हामी पनि दूरका मुसाफिर हौं, हाम्रो घर शान्तिधाम हो । मनुष्यहरूले यी कुरालाई बुझ्दैनन्, त्यसैले मानौं केही पनि बुझ्दैनन् । बाबालाई नजान्नाले सृष्टिचक्रलाई कसैले जान्दैनन् । यो आत्माले सम्झन्छ, शिवबाबा भन्नुहुन्छ- म अस्थायी रूपमा जीव आत्मा बन्छु । तिमी स्थायी जीव आत्मा हौ । म केवल संगममा नै जीव आत्मा हुन्छु । त्यो पनि तिम्रो जस्तो होइन । म यस जीवमा प्रवेश गर्छु, आफ्नो परिचय दिनको लागि । नत्र तिम्रीलाई परिचय कसरी मिलोस् ? बाबाले सम्झाउनु भएको छ- रूहानी बाबा एक हुनुहुन्छ, जसलाई शिवबाबा अर्थात् भगवान् भनिन्छ । अरू कसैले जान्दैनन् । यसमा पवित्रताको पनि बन्धन छ । सबैभन्दा ठूलो बन्धन हो आफूलाई आत्मा सम्झनु । जुन दूरका मुसाफिर पतित-पावनलाई भक्ति मार्गमा याद गरिन्छ, उहाँ रूहानी बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- म सबैलाई लैजान्छु । कसैलाई पनि छोडेर जान्न, फर्केर त सबैलाई जानु छ । प्रलय पनि हुनु छैन । भारतखण्ड त रहन्छ नै । भारतखण्डको कहिल्यै विनाश हुँदैन । सत्ययुग आदिमा केवल भारतखण्ड नै रहन्छ । कल्पको संगममा जब बाबा आउनुहुन्छ, आदि सनातन धर्म नै स्थापना गर्नुहुन्छ । बाँकी सबै धर्महरू विनाश हुनु छ । तिमिले पनि आदि सनातन देवी-देवता धर्म स्थापना गर्नमा मदत गरिरहेका छौ । गीत त सुन्यौ- भन्छन्, बाबा हामीलाई पनि साथमा लैजानुहोस् । बाबा भन्नुहुन्छ- यसरी साथमा कोही पनि जान सक्दैन, जबसम्म पुरानो दुनियाँबाट वैराग्य आउँदैन । नयाँ घर बन्छ भने पुरानोबाट दिल टुट्छ । तिमिले पनि जान्दछौ- यो पुरानो दुनियाँ खतम हुनु छ । अब नयाँ दुनियाँमा जानु छ । जबसम्म सतोप्रधान बन्दैनौ, तबसम्म सतोप्रधान देवी-देवता बन्न सक्दैनौ । यसैले पटक-पटक सम्झाउनु हुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर्दै गर । सद्गति गर्नेवाला दूरको मुसाफिर जो एक हुनुहुन्छ, उहाँ आउनु भएको छ । उहाँलाई दुनियाँले जान्दैन । सर्वव्यापी भनिदिएका छन् । अहिले तिम्री बच्चाहरूले नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जान्दछौ- हामी शिवबाबाको सन्तान हौं । यहाँ आउँदा सम्झन्छौ- हामी बापदादाको पासमा जान्छौं, त्यसैले यो परिवार भयो । यो हो ईश्वरीय परिवार । कसैको धेरै बच्चाहरू छन् भने ठूलो पल्टन हुन्छ । शिवबाबाको बच्चाहरू जो यतिका बी.के. भाइ-बहिनीहरू छन् त्यसैले यो पनि ठूलो पल्टन भयो । ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू सबैले जान्दछन्- हामी बेहदको बाबाबाट वर्सा लिन्छौं । शास्त्रमा देखाउँछन्- पाण्डव र कौरवले खेल खेले । राजाईलाई दाउमा लगाए । अब राजाई न कौरवहरूको छ, न पाण्डवहरूको । ताज आदि केही पनि छैन । देखाउँछन्- उनीहरूलाई शहरबाट निकाला गरियो ।

हतियार आदि लुकाएर राखे । यी सबै हुन दन्त्य कथाहरू । न पाण्डव राज्य छ, न कौरव राज्य छ । न उनीहरूको आपसमा लडाईं चल्यो । लडाईं राजाहरूको लाग्छ । यी त भाइ-भाइ हुन् । लडाईं भएको थियो— कौरवहरूको र यौवनहरूको । बाँकी भाइहरूले एक-अर्कालाई कसरी खतम गर्न सक्छन् । देखाउँछन् पाण्डव-कौरव लडे । बाँकी ५ पाण्डव बचे र एउटा कुरुर बाँकी रह्यो । उनीहरू पनि सबै पहाडमा गलेर मरे । खेल नै समाप्त । राजयोगको अर्थ नै निक्लेन ।

अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— बाबा कल्प-कल्प आएर एक धर्मको स्थापना गर्नुहुन्छ । बोलाउँछन् पनि— हे पतित-पावन बाबा आउनुहोस्, आएर पतितबाट पावन बनाउनुहोस् । सत्ययुगमा सूर्यवंशी राजधानी हुन्छ । ब्रह्माद्वारा विष्णुपुरीको स्थापना भइरहेको छ । अब बाबा आउनु भएको छ त्यसैले उहाँको निर्देशनमा चलनु छ । कमल पुष्प समान पवित्र बन्नु छ । कन्याहरूलाई त भन्नुहुन्छ— गृहस्थ व्यवहारमा रहँदै कमल फूल समान पवित्र बन । उनीहरू त छन् नै पवित्र । यो गृहस्थीहरूको लागि भनिन्छ । कुमार र कुमारीहरूले त विवाह नै छैन । नत्र उनीहरू पनि गृहस्थी हुन पुग्छन् । केही गन्धर्व विवाहको नाम पनि छ । कन्याहरूमाथि मार पर्छ भने मजबुरी हालतमा गन्धर्व विवाह गराइन्छ । वास्तवमा मार पनि सहन गर्नुपर्छ । तर अधरकुमारी बन्नु हुँदैन । बाल ब्रह्मचारीहरूको नाम धेरै हुन्छ । विवाह गर्नु भन्ने आधा पार्टनर भए । कुमारहरूलाई भनिन्छ— तिमी त पवित्र रहिराख । गृहस्थीहरूलाई भनिन्छ— गृहस्थ व्यवहारमा रहँदै कमल फूल समान पवित्र बन । उनीहरूलाई नै मेहनत हुन्छ । विवाह गरेन भने बन्धन रहँदैन । कन्याहरूले त पढ्नु छ र ज्ञानमा धेरै मजबुत रहनु छ । साना कुमारीहरू जो भर्खरका छन्, उनीहरूलाई त म लिन सकिदैन । उनीहरूले आफ्नै घरमा रहेर पढ्न सक्छन् । माता-पिता ज्ञानमा आएका छन् भने तिनीहरूलाई पनि लिन सकिन्छ । यो त विद्यालयको विद्यालय हो, घरको घर हो र सतसँगको सतसँग । सत् अर्थात् एक बाबा, जसको लागि नै भनिन्छ— ओ दूर के मुसाफिर । आत्मा गोरो बन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म मुसाफिर सदा गोरो रहन्छु । परम पवित्र हुँ । म आएर सबै आत्माहरूलाई पवित्र गोरो बनाउँछु । अरू कोही यस्तो गोरो बनाउने मुसाफिर छैन । बाबाले सम्झाउनु हुन्छ— म आएको छु रावण राज्यमा । यो शरीर पनि पराया हो । तिम्रो आत्माले भन्छ— यो मेरो शरीर हो । बाबा भन्नुहुन्छ— यो मेरो शरीर होइन । यो यिनको शरीर हो । यो पतित शरीर मेरो होइन । यिनको धेरै जन्मको अन्तको जन्ममा आउनुहुन्छ । जो नम्बरवन पवित्र थियो, उही नै नम्बर लास्ट अर्थात् अन्तमा विकारी बन्छ । पहिलो नम्बर १६ कला सम्पूर्ण थियो । अहिले कुनै कला छैन । पतित त सबै नै छन् । बाबा दूर देशको मुसाफिर हुनुभयो नि । तिमी आत्माहरू पनि मुसाफिर हौ । यहाँ आएर पार्ट खेल्छौ । यस सृष्टिचक्रलाई कसैले जान्दैन । चाहे जतिसुकै शास्त्र पढेको भए पनि यो ज्ञान कसैले दिन सक्दैन । बाबाले सम्झाउनु हुन्छ— मैले यस तनमा प्रवेश गरेर यी आत्माहरूलाई ज्ञान दिन्छु । वहाँ त मनुष्यले मनुष्यहरूलाई शास्त्रको ज्ञान दिन्छन् । उनीहरू भए भक्त । सद्गति दाता त एकै हुनुहुन्छ । उहाँ नै ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ, उहाँलाई नचिनेका हुनाले देह-अभिमान आउँछ । उनीहरूले यसरी त सम्झाउँदैनन्— आफूलाई आत्मा निश्चय गर । आत्माले पढ्छ । यो कसैले सम्झाउँदैन किनकि देह-अभिमान छ । अब दूरको मुसाफिर त शिवबाबालाई नै भनिन्छ । तिमीले जान्दछौ— हामीले ८४ को चक्र लगाइसकेका छौं ।

बाबा भन्नुहुन्छ, ५ हजार वर्ष पहिले पनि सम्झाएको थिएँ— प्यारा बच्चाहरू ! तिमीले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनौ, मैले जान्दछु । गीतामा पीठोमा नून जति केही सत्य छ । उही गीताको अध्याय, उही

२०७३ जेष्ठ १९ बुधवार ०१-०६-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन

महाभारतको लडाई, उही मनमनाभवको ज्ञान हो। म एकलाई याद गर। लडाई पनि वास्तव भएको हो। पाण्डवहरूको विजय भयो। विजय माला विष्णुको गाइन्छ। शास्त्रमा त देखाएका छन्- पाण्डवहरू गलेर मरे। फेरि माला कहाँबाट बन्यो। अब तिमीले बुझेका छौ- हामी विष्णुको माला बन्नको लागि यहाँ आएका छौ। माथि हुनुहुन्छ पतित-पावन बाबा। उहाँको यादगार हुनुपर्छ नि। भक्ति मार्गमा यादगार छन्। कुनै ८ को माला, कुनै १०८ को माला, कुनै १६,१०८ को माला बनाएका छन्। गायन छ- चढ्ती कला तेरे भाने सर्वका भला। अहिले तिमीले जान्दछौ- हाम्रो चढ्ती कला छ। हामी जान्छौं आफ्नो सुखधाम फेरि वहाँबाट तल कसरी भन्छौं। ८४ जन्म कसरी लिन्छौं, यो सारा ज्ञान तिम्रो बुद्धिमा छ। यो ज्ञान भुल्नु हुँदैन। हाम्रो सबै दुःख दूर गर्न, श्राप मेटाएर सुखको वर्सा दिन बाबा आउनुभएको छ। रावणको श्रापले सबैलाई दुःख हुन्छ। अब बाबा र वर्सालाई याद गर्नु छ। तिमी जान्दछौं- हामी सूर्यवंशीहरूले यहाँ राज्य गर्नुपर्छ। यहाँ नै शिवबाबा आउनुहुन्छ। यही नै स्वर्ग थियो, यो घरी-घरी बुद्धिमा याद गर्नु छ। जसले ८४ को चक्र लगाएको छैन, उसले न धारणा गर्छ, न धारणा गराउँछ। उसको लागि बुझिन्छ- यसले ८४ जन्म लिएको छैन। यो पछि गएर आउँछ। स्वर्गमा आउँदैन। पहिले शुरूमा जानु त राम्रो हो नि। नयाँ घरमा पहिले आफैं बसिन्छ फेरि भाडामा लगाइन्छ। त्यो फेरि सेकेण्ड हेण्ड भयो नि। सत्ययुग हो नयाँ दुनियाँ। त्रेतालाई सेकेण्ड हेण्ड भनिन्छ। त्यसैले बुद्धिमा आउँछ अब हामी स्वर्ग नयाँ दुनियाँमा जाऔं। पुरुषार्थ गर्नु छ, प्रजा पनि बन्दै जान्छन्। तिमीलाई थाहा हुँदै जान्छ- मालामा को-को उनिन सक्छन्। यदि कसैलाई सोभै तिमी आउन सक्दैनौ भनियो भने हर्टफेल हुन्छन्। यसैले भनिन्छ पुरुषार्थ गर, आफ्नो जाँच गर- कतै मेरो बुद्धियोग भट्किन त भट्किदैन ? तिम्रो शिवबाबासँग कति प्यार हुँदै जान्छ ! भन्छन् पनि- हामी बापदादाको पासमा जान्छौं। शिवबाबाबाट दादाद्वारा वर्सा लिन जान्छौं। यस्तो बाबाको पासमा त कति चोटि जाऔं। तर गृहस्थ व्यवहार पनि सम्हाल्नु छ। चाहे धेरै धनवान हुन्छन् तर त्यति फुर्सद हुँदैन। पूरा निश्चय हुँदैन। नत्र महिना, दुई महिना पछि आएर रिफ्रेस हुन सक्छन्। उनीहरूलाई घरी-घरी खिचाव हुन्छ। सियोमा खिया लागेको छ भने चुम्बकले त्यति खिचदैन। जसको पूरा योग छ, उनीहरूलाई खिचाव हुन्छ, भागेर आउँछन्। जति खिया उत्रिदै जान्छ, उति खिचाव हुन्छ- चुम्बकसँग गएर मिलूँ। गीत छ- चाहे निकाल्नुहोस्, चाहे जे सुकै गर्नुहोस्.... म ढोकाबाट कहिल्यै निकल्ने छैन। तर त्यो अवस्था त पछि गएर हुन्छ। खिया निस्किसकेको छ भने त्यो अवस्था हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- हे आत्माहरू ! मनमनाभव, ठीकै छ आफ्नै गृहस्थ व्यवहार बस। यस्तो होइन यहाँ भागेर आएर बस्नु छ। सागरको पासमा बादलहरू आउनु छ, रिफ्रेस हुन। फेरि सेवामा जानु छ। बन्धन जब खतम हुन्छ, तब सेवामा जान सकिन्छ। माता-पिताले आफ्ना बच्चाहरूलाई सम्हाल्नु छ। बाबाको यादमा रहनु छ। पवित्र बन्नु छ।

बाबाले सम्झाउनु भएको छ- अनेक प्रकारका विघ्न ज्ञान यज्ञमा पर्छन्। भन्दछन्- ईश्वर त समर्थ हुनुहुन्छ फेरि विघ्न किन ? मनुष्यहरूलाई थाहै छैन- रावण भगवान् भन्दा पनि तेज छ। उसको राजाई छिनिन्छ त्यसैले अनेक प्रकारका विघ्न परिरहन्छन्। ड्रामा प्लान अनुसार फेरि पनि विघ्न पर्नेछन्। शुरूदेखि लिएर पतितहरूको विघ्न पर्छन्। शास्त्रहरूमा पनि लेखिएको छ- कृष्णका १६,१०८ पटरानीहरू थिए। सर्पले डस्यो। रामकी सीतालाई चोरियो। अब रावण स्वर्गमा कहाँबाट आउने ? भूट त धेरै छ। भन्छन्- विकार विना बच्चा कसरी पैदा हुन्छ ? उनीहरूलाई थाहै छैन- जसलाई वर्सा लिनु छ, उनले नै बुझ्नेछन्। त्यसैले यस ज्ञान यज्ञमा असुरको विघ्न पर्छन्। पतितलाई

२०७३ जेष्ठ १९ बुधवार ०१-०६-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन असुर भनिन्छ । हो नै रावण सम्प्रदाय । अहिले तिमी संगममा छौ । रावण राज्यबाट किनारा गरेका छौ फेरि पनि केही असर त पर्छ । यो बुद्धिमा ज्ञान छ- हामी गइरहेका छौ । बस्न त यहाँ नै बसेका छौ । बुद्धिमा ज्ञान छ । बसेका यहाँ छौ तर मानौं यसबाट तिमीलाई वैराग्य छ । यो छि-छि दुनियाँ कब्रिस्तान बन्नु छ । भिन्न-भिन्न प्वाइन्टद्वारा सम्झाइन्छ । वास्तवमा त एउटै प्वाइन्ट छ- मनमनाभव । कतिको चिठी आउँछ- बाबा हामी बाँधेली हौं । एक द्रौपदी मात्रै त छैनन्, हजारौं हुनेछन् । अहिले तिमी पतित दुनियाँबाट पावन दुनियाँमा ट्रान्सफर भइरहेका छौ । जो कल्प पहिले फूल बनेका होलान् उनीहरू नै निक्लन्छन् । गार्डेन अफ अल्लाहको यहाँ स्थापना हुन्छ । कोही-कोही त यस्ता राम्रा-राम्रा फूल हुन्छन्, जसलाई देख्ने बित्तिकै आराम हुन्छ । नाम नै छ किंग आफ फ्लावर्स । ५ दिनदेखि राखेको भए पनि फकिरहेको हुन्छ । सुगन्ध फैलिइरहन्छ । यहाँ पनि जसले बाबालाई याद गर्छन् र याद दिलाउँछन् उनीहरूको सुगन्ध फैलिन्छ । सदा खुशी रहन्छन् । यस्ता मीठा-प्यारा बच्चाहरूलाई देखेर बाबा हर्षित हुनुहुन्छ । उनीहरूको अगाडि बाबाको ज्ञान डान्स राम्रो हुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति मात-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार

- १) ज्ञान र योगमा मजबुत बन्नु छ । यदि कुनै बन्धन छैन भने बन्धनमा जानी-जानी फँस्नु छैन । बाल-ब्रह्मचारी भएर रहनु छ ।
- २) अहिले हाम्रो चढ्ती कलाको समय हो । बाबा हाम्रो सबै दुःख दूर गर्न, श्राप मेटाएर वर्सा दिन आउनु भएको छ । बाबा र वर्सालाई याद गरेर अपार खुशीमा रहनु छ । जाँच गर्नु छ- मेरो बुद्धियोग कहाँ त भट्किदैन ?

वरदान:- एकाग्रताको अभ्यासद्वारा अनेक आत्माहरूको चाहनालाई पूर्ण गर्ने विश्व कल्याणकारी भव सबै आत्माहरूको चाहना छ- भट्किरहेको बुद्धि वा मन चंचलताबाट एकाग्र बनोस् । त्यसैले उनीहरूको यो चाहनालाई पूर्ण गर्नको लागि पहिले स्वयंले आफ्ना संकल्पहरूलाई एकाग्र गर्ने अभ्यास बढाऊ, निरन्तर एकरस स्थितिमा वा एक बाबा, दोस्रो न कोही... यस स्थितिमा स्थित होऊ, व्यर्थ संकल्पहरूलाई शुद्ध संकल्पमा परिवर्तन गर, तब विश्व कल्याणकारी भवको वरदान प्राप्त हुन्छ ।

स्लोगन:- ब्रह्माबाबा समान गुण स्वरूप, शक्ति स्वरूप र याद स्वरूप बन्ने आत्मा नै सच्चा ब्राह्मण हो ।